

men der er dog en meget væsentlig Forskel, som enhver maatte kunne forstaa, paa det, at give Frimenighedspræster en saa begrænset Adgang til Folkekirkens Kirker, en Adgang, som hvert Øjeblik kan nægtes dem, hvis det viser sig, at Forudsætningen brister, og det, at give udenforstaaende Ligestilling med de Mænd, som hidtil har kunnet blive beskikket til Præster i den danske Kirke, give dem Ret til at blive regelmæssige Embedsmænd i den danske Folkekirke. Jeg kan ikke forstaa, at man med nogen Ret kan mene, at der ved denne Lov af 1911 er indført i den danske Folkekirke Præster af to Arter. Det er det, man ønsker fra den Side, som den tidligere Kirkeminister repræsenterer, og det er det, som vi for vort Vedkommende til det yderste vil værges imod, fordi det i Virkeligheden betyder en Splittelse, en Forandring af den danske Folkekirkes hele Forhold.

Jeg maa give Hr. Povlsen Ret i, hvad han udtalte om den Forskel, der vil blive mellem Sønderjylland og den øvrige danske Kirke. Det vil ogsaa vise sig senere, at mit Parti ikke vil gaa med til at lave et Forhold i Sønderjylland, der afviger fra det, vi ønsker her, og som tilsigter at bevare den danske Folkekirkes Ejendommelighed.

Hr. Moltesens Begrundelse af hans særlige Ændringsforslag kan jeg ikke følge. Det forekommer mig unægtelig mærkeligt, at Forslagsstilleren mener, at vi ved at tiltræde dette Lovforslag indfører et nyt Princip, derved at Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med Præsteløftet, medens man derimod efter hans Forslag skulde blive paa det bestaaende Grundlag, hvor Rigsdagen ikke blandede sig i disse Kirkens indre Anliggender. Jeg forstaaer ikke denne Motivering. Det forekommer mig, at vore Ændringsforslag og vor Stilling til Lovforslaget viser, at vi netop ikke ønsker at gøre Forandring i det bestaaende, som er, at alle Præster i den danske Folkekirke skal erklære at være i Overensstemmelse med Præsteløftet, og man kan ikke sige, at man ved dette paa nogen Maade indfører noget nyt, saa Rigsdagen faar med det indre at gøre; vi afviser netop, at der indføres et nyt Princip. Naar Hr. Moltesen foreslaar, at de i Lovforslagets § 1 under 1—4 nævnte Mænd kan af Kirkeministeren, forsaavidt de er ordinerede, fritages for at aflægge

Folkekirkens Præsteløfte, hvis Biskoppen i det paagældende Stift herom gør Indstilling, ønsker han jo ogsaa at sætte en Passus ind i Loven, der omtaler Præsteløftet. For saa vidt stiller han sig paa samme Maade, men der er den store Forskel, at hvis denne Passus, som jo ogsaa bevirker, at Rigsdagen i en vis Forstand kommer til at beskæftige sig med en Lov, der nævner Præsteløftet, bliver gennemført, saa er der indført, hvad man populært kunde kalde en „Stifts-Kristendom“, hvis man maa bruge dette Udtryk, som vel er lidt ejendommeligt, men dog rammende, idet det kan ske, at een Opfattelse kan gøre sig gældende i eet Stift og en anden i et andet Stift. Naturligvis ved jeg godt, at Hr. Moltesen vil sige hertil, at det er til syvende og sidst Kirkeministeren, der afgør det, men, som Hr. Moltesen meget rigtigt bemærkede, kan Kirkeministeren meget vel være en Mand, der staar ganske udenfor Folkekirken, og han kan maaske ræsonnere som saa: Naar de i dette Stift ønsker det saadan, vil jeg saamænd ikke modsætte mig det, thi det interesserer mig ikke, og naar de i et andet Stift ønsker det saadan, saa lad dem faa det saadan. Det vil sige, at vi kan komme til at staa overfor meget forskellige Opfattelser indenfor den danske Folkekirke, og netop derigennem kan vi komme til at foraarsage den Strid, som Hr. Moltesen selv er klar paa, at vi bør undgaa, og som jeg til det sidste vil hævde, at Rigsdagen skal søge at undgaa, og at den derfor ikke skal komme ind paa nogen Lovgivning, som ændrer det principielle i vor Folkekirkes Lovordning.

Med disse Ord skal jeg anbefale mit Parti at stemme for Lovforslaget og for de Ændringsforslag, vi er med til at stille.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Om den principielle Uenighed, som giver sig til Kende ved de stillede Ændringsforslag, behøver jeg ikke at sige mange Ord, thi vi talte jo allerede derom ved Sagens første Behandling.

Af de stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde Nr. 1, 2 og 3. Der er sagt om Nr. 1, at det er betydningsløst og kun et Forsøg paa Bessermachen. Helt betydningsløst er det imidlertid ikke. Jeg mener, at man kunde have hjulpet sig med Lovforslaget, som